

lidt meget betydelig derved, at vi ikke have kunnet hævde Kraftatens Artikel 19 i dens rene Strengthed.

Wiitner: Jeg vil blot tillade mig den Bemærkning, at det, efter som Situationen nu er, forekommer mig, at der er en meget let Mellemvei at gaa. Efter de Udtalelser, der ere fremkomne fra den ærede Ministers Side, kan jeg ikke tænke mig, at han vil gjøre mindste Vanskelighed, hvis der fremkommer et lille Lovforslag om denne Sag i denne Samling, og da det synes, at den ærede Minister lægger særlig Vægt paa, at Sagen hurtig bliver fremmet, forekommer det mig, at begge Niemed rimeligvis kunne opnaas paa den af mig nu antydede Maade. Paa den anden Side maa jeg være ganske enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) i, at det var virkelig er at skyde Sagen ind i en ubestemt Fremtid, hvis Lovforslaget først skal fremkomme, naar Hærlovens Revision er fuldbendt; thi der er jo ingen af os, som kan vide det Mindste om, naar det kan ske. Efter den Paragraf, som findes i den nu gjældende Hærlov, kan dette godt trække ud i flere Aar. Jeg vil altsaa henstille til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, om der ikke kan gaaas den af mig antydede Vei; derved kunde maasse begge Formaal allesthyrtigt naas.

Justitsministeren: Jeg gif før ud fra, at der ikke var saa bedrøvelige Udsigter for Lovforslaget om Hærlovens Revision som antydet af den ærede sidste Taler. Det har ikke været min Mening, at det Lovforslag til Forandring af forskellige Bestemmelser i Børnepligtsloven, hvortil jeg hentydede, først skulde fremkomme, naar Hærlovens Behandling var tilendebragt. Min Mening var, at der, saasnart der forelaa en Betænkning fra det nedsatte Udvalg, saasnart der altsaa var Spørgsmaal om, at Sagen kunde bringes til anden Behandling, ikke skulde hengaa mange Dage, inden der fra Justitsministerens Side skulde foreligge et formuleret Forslag til de Ændringer i Børnepligtsloven, som man naturligvis har været opmærksom paa eventuelt maatte blive at foretage. Feiler jeg i den Forudsætning, hvorfra jeg er gaaet ud, nemlig den, at det ikke vilde være saa overmaade længe, inden der kom til at foreligge Betænkning fra Udvalget angaaende Hærloven, stiller Sagen sig naturligvis noget anderledes, men der skal selvfølgelig ikke fra min Side være Noget til Hinder for særligt at fremme en Forandring i Børnepligtsloven, som maatte anses for nødvendig, eller som i alt Fald maatte synes at have Billighed for sig, paa det her omhandlede Punkt, naar det vilde være for længe at lade en saadan Forandring vente, indtil man kunde sætte den i Forbindelse med de andre Ændringer, hvorom der vil blive Tale. Svad enten det ærede

Medlem nærmere vil meddele Justitsministeren sine Tanker i den Henseende, ledsagede med de Dplysninger, hvoraf han maatte være i Besiddelse, for at Justitsministeren derefter kan lade Sagen nærmere undersøge, eller han vil indbringe et privat Lovforslag, skal Sagen fra min Side ikke møde nogensomhelst Hindring; jeg skal tvertimod bidrage Mit til at fremme den. Naar jeg faar de Dplysninger fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, hvortil jeg hentydede, er jeg villig til selv at tage Sagen i min Haand og at forelægge et Lovforslag, hvis man ønsker det; men hvis man maatte foretrække selv at tage Initiativet, er det en Selvfølge, at Justitsministeren vil stille sig velvillig ligeoverfor et saadant privat Lovforslags Behandling og videre Fremme. Jeg beder kun om ikke at sætte denne Sag i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag; thi om en saadan Forbindelse end ikke vil lægge nogen Hindring i Veien for, at Lovforslaget kan blive tilendebragt i indværende Session, tror jeg dog, Enhver vil erkende, at Sagen derved let kan blive lammet noget i sin hurtige Freingang, navnlig saaledes, at der ikke kan være noget Raad om, at den vil kunne tilendebringes inden den forestaaende Paaskeferie. Jeg kan imidlertid ikke negte, at jeg vilde sætte megen Pris paa — og jeg tror, jeg er nødsaget til at maatte sætte megen Pris paa — at det foreliggende Lovforslag maatte kunne tilendebringes inden denne forestaaende Afbrydelse af Thingets Forhandlinger.

Berg: Jeg erkjender ganske vist den Smødekommien, som Ministerens sidste Udtalelse saa aabenbart lægger for Dagen med Hensyn til dette Punkt, men jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det dog kunde hænde, at, medens det nærværende Lovforslag utvivlsomt ikke kan møde Hindringer noget Sted, saa kan det af mig antydede Spørgsmaal, selv om den ærede Minister velvillig slutter sig til det, dog blive Gjenstand for en noget anden Betragtning og muligvis paa Grund af forsinkede Forhandlinger eller Sligt blive forhindret i at blive gennemført, og vi vilde da have det Tilfælde, at Slesvigere med dansk Indfødsret, der vedbleve at være Preussere og flyttede til Danmark, vare fritagne for dansk Tjeneste, men at Slesvigere, der havde Løst deres underfaatlige Forhold til Preussen eller ved bestemte Akter havde bevaret deres underfaatlige Forhold til Danmark, og som paa Grund af Gaardhandler eller Sligt flyttede til Danmark, naar de f. Ex. vare 31 Aar, bleve behandlede efter Børnepligtslovens § 50, som jeg nævnte, som 22aarige, altsaa paa en meget haard Maade, og medens saaledes de Første ved denne Lov, fordi de vedbleve at være Preussere, fik en særegen Begunstigelse, saa bliver Ubilligheden for de Andre samtidig bestaaende. Det forekommer mig, at det var ønskeligt, at vi samtidig og paa een Gang fik Spørgsmaalet Løst, saa-